



ה"ט 58632/07/15 - ג'מאל זבידאת, כאמלה זבידאת נגד סוהיר שאהין

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 58632-07-15 זבידאת ואח' נ' שאהין

בפני המבקשים	כבוד השופטת דנה עופר
נגד המשיבה	
	1. ג'מאל זבידאת
	2. כאמלה זבידאת
	סוהיר שאהין

החלטה

לפניי בקשה למתן צו על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

דיון במעמד הצדדים התקיים היום, ועל אף ניסיונות להביאם לכדי הידברות ופשרה, לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמה.

הצדדים גרים בשכנות זה לזה. בבקשה נטען, כי המשיבה מטרידה את המבקשים ואת ילדיהם ואף תוקפת אותם באבנים, על רקע תלונותיה של המשיבה על כך שהילדים המשחקים בכביש הסמוך לביתה מפריעים לה. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד ביום 29.7.15 עלה, כי אותו אירוע נטען של זריקת אבנים התרחש כשבועיים קודם לכן. בשל כך, ובשל העדר אסמכתאות לנטען, מצא ביהמ"ש (כב' השופטת א' זכריה) שלא ליתן צו במעמד צד אחד.

המשיבה מכחישה את המיוחס לה. לטענתה, ילדי המבקשים אכן מטרידים, כאשר הם משחקים בכביש הסמוך לביתה, כביש שהוא, למעשה, לטענתה, חלק מהמקרקעין שבבעלותה. המשיבה הציגה בפניי תכנית כל שהיא שעל גביה צוין כי מדובר בכביש פרטי. לטענתה, היא שפנתה למשטרה בעקבות הטרדות ילדי המבקשים, ובקשה זו הוגשה כתגובה לכך.

המבקש מס' 1 (להלן: "המבקש") אישר בפניי, כי הילדים הקטנים של המשפחה (כפי הנראה נכדיו) משחקים באותו כביש, אשר לטענתו הוא ציבורי. לדבריו, כל רצונו הוא להגיע למצב של שקט ורגיעה ושכנות טובה, אך המשיבה מונעת זאת ממנו בתלונותיה. לשאלתי השיב המבקש, כי אודות זריקת האבנים הנטענת למד מפי נכדו בן החמש, ואין עדים נוספים. הוא ציין, כי ישנן מצלמות אבטחה, והוא צריך לעיין בהן ולראות אם אמנם מתועדת בהן זריקת האבנים.



סעיף 2(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת קובע:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחרותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

הגדרה זו, בחלקה - מפנה אל אירועי העבר, ובחלקה - צופה היא פני עתיד. על ביהמ"ש להשתכנע כי בוצעה הטרדה מסוימת בעבר, בנסיבות אשר ניתן להסיק מהן על סבירות להישנות ההטרדה בעתיד.

לאחר ששמעתי את הצדדים, לא השתכנעתי כי קמה עילה למתן הצו המבוקש.

לאירוע זריקת האבנים הנטען אין עדים מלבד ילד בן חמש שסיפר לסבו אודות האירוע. המשיבה מכחישה אותו מכל וכל. יתכן כי האירוע תועד במצלמות האבטחה הביתיות, אך למרות שכבר בדיון הקודם הוסבה תשומת לבו של המבקש להעדרן של ראיות לנטען, לא ראה הוא לנכון לבדוק את הדבר עד היום.

זאת ועוד, מתברר כי ישנו סכסוך אודות הגבול בין חלקות המקרקעין הסמוכות זו לזו, וכי מי שטוענת, למעשה, להטרדה מצד שכניה ולהסגת גבולה היא המשיבה דווקא. בדיון עלה כי המשיבה היא שהזעיקה את המשטרה, אך לבסוף החליט בעלה שלא להגיש תלונה על שכניו, ולנסות לשמור על יחסים תקינים עמם.

לאור כל האמור, אני רואה לנכון לדחות את הבקשה.

מובן שאין בכך כדי לתת היתר למשיבה לנהוג כלפי המבקשים או מי מילדיהם ובני משפחתם בדרך שיש בה משום הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק. ראוי כי הצדדים שניהם ישכילו להידבר ביניהם, ולהגיע להסכמות שיהא בהן כדי להרגיע את הרוחות, וינהגו זה כלפי זה בדרך ארץ ובשכנות טובה.

לא מצאתי מקום ליתן צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים בדואר.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ה, 05 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.